

Matkakertomus 14

26.7.2006, Boulogne sur Mer, Ranska

Altantin valtameri on jäänyt taakse ja olemme siirtyneet vähän toisenlaisille vesille.

Purjehdus enimmäkseen tiukassa luovituudessa Azoreilta La Coruñaan kesti 7 vuorokautta 11 tuntia ja maileja kertyi 898. Tuulenpuoleisen alavantin kiinnikkeen murtumisen takia (välttääksemme isompia vahinkoja) jouduimme ajamaan moottorilla vastatuuleen ja terävään aallokkoon viimeiset reilut sata mailia. Ei mikään miellyttävä kokemus.

La Coruñasta jatkoimme itään päin noin 100 mailia Gijoniin ja sieltä purjehdimme Biskajan halki Houatin saarelle Ranskaan. Sieltä matka on jatkunut pitkin Ranskan rannikkoa. Vuorovesien kanssa ”pelaaminen” ja lähtöjen sovittaminen vuorovesien mukaan alkoi.

Tuulet ovat olleet varsin kevyitä pitkän aikaa ja olemme joutuneet käyttämään moottoria aika paljon. Kalaa on tullut harmittavan vähän sitkeästä yrittämisestä huolimatta.

Säät ovat Azoreilta lähdön jälkeen olleet eurooppalaisen mittapuun mukaan enimmäkseen lämpimiä, mutta meille Karibian lämpöön tottuneille jopa 20 – 25 astetta on viileätä ja villasukat ja fleecetakit ovat olleet ahkerassa käytössä. Meriveden lämpötila on vaihdellut 13,4 asteesta noin 21 asteeseen.

Merkillepantavaa meille netin käyttäjille on ollut Ranskan pieni yleisten nettipaikkojen määrä. Tilanne ei tunnu muuttuneet miksikään vuodessa. Suurissakin kaupungeissa on ehkä yksi tai kaksi nettipaikkaa, joissa on muutama kone – ja yhteydet usein epäkunnossa. Pankki- ym. asioiden hoitaminen kävelyttää välillä kilometritolkulla.

Olemme edenneet Ranskan pohjoisrannikolle ja piakkoin siirrymme kanavamatkailuun eli Vlissingenistä lähdemme kanavia pitkin kohti Amsterdamia.

Matkapäiväkirjan kertomaa:

21.6. Kävimme illalla 10 hengen voimin yhdessä syömässä kalaravintolassa. Hauskaa oli.

22.6. Oli tarkoitus lähteä iltapäivällä, mutta Hannu totesi Jonegan mastoa tarkastaessaan alavanttien kiinnityksissä murtumat ja lähtö siirtyi huomiseen. Kävin netissä ja sain matkapäiväkirjan taipaleelle.

Lounaan jälkeen päivätorkut ja pikku kävely. Sataman läheltä löytyi oikein hyvä ruokakauppa.

23.6. Juhannusaatto! Sää tuttu Suomen juhannussää eli harmaata ja tihkusadetta. Hannu sai Jonegan maston kuntoon ja irrotimme köydet klo 12.15 suuntana La Coruña.

Ensin purjehdimme hyvässä tuulessa (8 – 10 m/s) noin tunnin, sitten tuuli hyytyi ja jouduimme avittamaan koneella päästäksemme saaren suojasta tuulisemmille vesille. Ero Jonegasta ja Venlasta tapahtui aikaisemmin kuin olimme aavistaneetkaan ja ihan vahingossa. Emme tulleet lähtiessä jutelleeksi reittisuunnitelmista, ja niinpä me läksimme saaren etelärantaa ja Venla ja Jonega kiersivät saaren länsipään kautta pohjoisemmalle reitille. Ihmettelimme, kun kavereita ei alkanut näkyä ja onneksi saimme VHF:llä Venlaan yhteyden ja meille selvisi, mitä oli tapahtunut.

Alkumatka oli sekava ja epämiellyttävä: laitoimme tuuliperäsimen kolme kertaa paikoilleen ja otimme sen kaksi kertaa pois tuulen loppuessa ja alkaessa, reivasimme isoa, purimme reivejä ja rassasimme muita purjeita yhtenä.

Klo 18 Suomen aikaa joimme shampanjat juhannuksen ja lipunnoston kunniaksi. Kun sen jälkeen aloin laittaa ruokaa tuulta oli tuskin nimeksikään. Kokkauksen aikana jouduimme jo pistämään keulapurjetta rullalle ja kesken ruokailun reivaamaan ison. Illalla aika kovaa (10 – 13 m/s), yöllä kevenevää tiukkaa luovituulta ja ärhäkkää aallokkoa.

24.6. Yöllä iski meritauti, joko piinasi minua puoli päivää..

Päivän saldo 105 mailia. Pilvistä, veden lämpötila 19,7 astetta.

Olimme Hannuun yhteydessä satelliittipuhelimella puolenpäivän jälkeen. Ajettuaan yön yli moottorin avustamina Venla ja Jonega olivat meitä 42 mailia pohjoisempana ja 24 mailia lännempänä. Todennäköisesti seuraava tapaamisemme on siis Suomessa.

Meressä kellui runsaasti kummallisia valkoisia maamunan näköisiä palleroita, jossa oli veden pinnan alla harmaanruskeita ”lehtiä”. Mitähän lienevät?

Koko päivä tiukkaa sivuvastaista. Välillä pääsimme ihan oikeaan suuntaan, välillä valuimme etelään päin.

25.6. Samanlaista menoa jatkui koko yön ja aamun. Välillä oli aikamoista rytkettä, kun Erica tippui terävältä aalloilta alas. Isopurje oli 2-reivissä ja genoa reilusti rullalla.

Saldo 103 mailia, tultu 208 M.

Tuuliperäsin aiheutti sydämentykytystä, kun siitä kuului kummallista kolinaa. Kannake oli löystynyt ja Kari sai sen onneksi korjattua.

Tiukkaa luovia koko päivän. Meri k u o p p a i n e n. Delfiinejä.

26.6. Samaa menoa jatkui iltapäivään klo 14 asti, jolloin tuuli kääntyi ja jouduimme vaihtamaan halssia. Suunta oli käännöksen jälkeen 61 asteen sijasta noin 20°. Tällä suunnalla päätyisimme Irlannin länsirannikolle! Vähän ajan kuluttua tilanne muuttui vielä hullummaksi ja suunta oli 350 astetta – ja lähin ranta sielläpäin on Grönlanti... Kaikkien ennusteiden mukaan tuulen piti olla pohjoisesta, joten toivoimme parasta. Muutaman tunnin päästä tuuli sitten kääntyi ja suuntanamme oli taas likipitään La Coruña.

Välillä tuuli laantui tunniksi ja moottoroimme (tuuliperäsin pois), sitten taas purjehdittiin (tuuliperäsin paikalleen),

Päivän saldo 128 M, tultu 336, jäljellä 520.

Ensimmäinen päivä koko matkan aikana, jolloin oloni oli likipitään OK. Kuoppaisen meren takia olin joutunut syömään meritautipillereitä ja ilmeisesti kärsin niiden sivuvaikutuksista (päänsärky, silmien valonarkuus ja armoton väsymys).

27.6. Mainiota purjehdusta enimmäkseen 60 – 90 asteen tuulikulmassa. Pilvistä, välillä aurinko pilkisti pilvien raosta. Muutama pisara vettäkin saatiin pariin otteeseen. Huvittelimme yrittämällä pyydystää aiemmin mainitsemiani maamunan näköisiä otuksia sipuliverkosta ja venehaasta kyhättyllä haavilla. Tuloksetta. Yksi sellainen oli joutunut perätasollemme ja saimme sen valokuvatuksi. Ristimme sen ”Atlantin valtamerikynsikkääksi”.

Saldo 116 mailia, tultu 456, jäljellä 419.

28.6. Koko yön ja päivän tuulen suunta ja voimakkuus vaihtelivat jonkin verran, mutta etenimme mukavasti.

Saldo 137 mailia, tultu 589, jäljellä 284.

Olimme yhteydessä Jonegaan. Heidän matkansa Venlan kanssa on edennyt likipitään samaa vauhtia kuin meidänkin ja suunta kohti Falmouthia.

29.6. Yö vaihtelevassa tulessa. Aamulla tuuli uuvahti, joten irrotimme tuuliperäsimen ja käynnistimme moottorin klo 6.20. Edessämme näkyi todella musta pilvirintama ja jännäsimme, että mitähän sieltä saamme niskaamme. Pilvet kuitenkin haihtuivat aamupäivän aikana taivaan tuuliin ja iltapäivällä aurinko paistoi lähes pilvettömältä taivaalta – pitkästä aikaa. Klo 14.40 nostimme taas purjeet ja matka jatkui 5 – 5,5 solmun vauhtia.

Saldo 127 M, tultu 716, jäljellä 159.

Tuuli vaihteli kovasti ja välillä harrastimme moottoripurjehdustakin matkan jouduttamiseksi. Illan tullen tuuli kiihtyi ja kääntyi hävyttömän vastaiseksi ja aallokko oli inhottavan terävää. Klo 23 kuulimme kannelta kummallisen paukauksen ja asiaa tutkittaessa huomasimme tuulen puoleisen alavantin irronneen kannesta – kannen kiinnikehela oli katkennut! Ei siis auttanut muu kuin laskea purjeet ja jatkaa matkaa moottorilla 7 – 9 m/s vastatulessa...

30.3. Yöllä kovaa 8 – 12 m/s vastatuulta kuoppaisella merellä. Samaa menoa jatkui iltaan saakka ja vasta aivan mantereen läheisyydessä tuuli ja aallokko laantuivat. Lisämausteeksi matkaan moottori alkoi ottaa ylimääräisiä kierroksia. Se on tehnyt sitä ennenkin ja Kari arveli, että kone ei saa riittävästi polttoainetta. Ei auttanut muu kuin tarkastaa ja vaihtaa suodattimet kesken kaiken..

Laskimme ankkurin La Coruñan aallonmurtajan suojaan vähän ennen puoltayötä todeten, että tämä oli tähän mennessä epämiellyttävän legi tällä reissulla.

Päivän saldo 129 mailia. Koko matkaan kului aikaa 7 vuorokautta 11 tuntia ja maileja kertyi 898.

1.7. Aamulla siirryimme marinaan. Sama ystävällinen kaveri kuin viimeksi täällä ollessamme (21.7.2005) otti meidät vastaan. Huolimatta hänen erittäin vajavaisesta englanninkielen taidostaan ja meidän yhtä vajavaisesta espanjantaidostamme Kari sai järjestetyksi alavantin kiinnikkeen korjauksen. Satamakonttoriin oli sitten viime käyntimme palkattu tarmokas englantia puhuva neitonen, jonka kanssa hoidimme kirjautumismuodollisuudet.

Pikaisen lounaan jälkeen järjestelimme Erican satamakuntoon ja läksimme marssimaan venetarvikekauppaan. Sinne päästyämme (ja se on kaukana!) huomasimme harmiksemme, että se oli jo mennyt kiinni. Kellomme oli kaksi tuntia jäljessä Espanjan ajasta! Onneksi ehdimme nipin napin ruokakauppaan hankkimaan tuoretta ruokaa.

Kaupunki näytti yhtä mukavalta kuin viimeksikin. Edellisellä kerralla aallonmurtaajilla suorastaan vilisi villikissoja, mutta nyt emme nähneet niitä lainkaan. Liekö ne hävitetty?

Kävimme iltakävelyllä vanhassa kaupungissa. Poikkesimme paikallista väkeä täynnä olevassa pikku kuppilassa, jonka katosta roikkui valtava määrä ilmakeivattuja kinkkuja. Siellä myytiin herkullisen näköisiä kinkku-, makkara-juustolautasia tuoreen leivän kera.

Maistelimme paikallista

makkaraa ja nautimme lasilliset olutta (2 olutta, makkaraa ja runsaasti leipää yhteensä 3 €!). Päätimme tulla jonain iltana herkuttelemaan kinkkulautasella (Mixed Plate).

2.7. Nukuimme pitkään. Kari korjasi haljennutta pentterin ovenpieltä ja minä järjestelin valokuvia tietokoneella.

Iltapäivällä kävimme kävelyllä vanhassa kaupungissa ja kävelykaduilla. Päivä oli melko pilvinen, mutta kun istuimme aallonmurtaajan terassilla ja aurinko tuli esiin, tuntui oikein kesäisen mukavalta. Illalla katselimme pitkästä aikaa televisiota – formulat, nääs.

Päivän päätteeksi vielä pikku iltakävely kaupungilla.

3.7. Läksimme heti aamulla venetarvikekauppaan. Matkalla katselimme, kun joukko kalastajia pyydysti simpukoita.

Venetarvikekaupassa oli erittäin ystävällinen palvelu ja ostoslistamme lyheni merkittävästi ensimmäisen kerran pitkään aikaan. Lähellä oli useita muitakin venetarvikeliikkeitä ja kurkistimme myös niihin.

Vähän kauempana olevasta Corte de Ingles-tavaratalosta

löysimme tulostuspaperia valokuvatulostimeemme – vihdoinkin! Olemme kävelleet tuntikausia ja kilometrikaupalla eri kaupungeissa sitä etsien. Ostoshuuma iski meihin ja niinpä hankimme vielä Ericaan autopölynimurin ja uuden paistinpannun. Koko reissu kesti nelisen tuntia, joten liikuntaa tuli taas harrastettua ihan mukavasti.

Meille selvisi, että vantin kiinnikkeen korjaaja olikin vapaapäivällä, joten Kari haki osat pois ja laittoi tilalle venetarvikekaupasta ostamamme varaosan (joka piti käydä vaihtamassa suurempaan). Sillä välin minä kävin ruokakaupassa.

Illalla kävimme syömässä Mixed Platen Jamoneria La Leonesassa. Särpimenä nautimme mainion makuista talon viiniä. Ostimme sieltä veneeseen kuuden kilon kinkun, juustoa ja pari pulloa talon viiniä. Saimme vielä kaupan päälle yhden viinipullon.

4.7. Harmaa aamu, tihkutteluakin. Lähtö klo 9 olemattomassa tuulessa, valtavassa mainingissa moottoroiden itään päin kohti Viveiroa. Kalanpyydys oli perässä ja saaliina tällä kertaa verkonpätkä. Vähän myöhemmin joku otus vei koko makrillipydydysviritelmän kolmine ”matoineen” ja koukkuineen päivineen. Pari viimeistä tuntia saimme nauttia leppoisasta myötätuulipurjehduksesta.

Olimme ajatelleet mennä Viveiron uudehkoon marinaan, mutta nähtyämme sen ikävän näköisen ympäristön tulimme toisiin ajatuksiin ja menimme ankkuriin hiekkarannan edustalle parin muun veneen seuraksi. Matka kesti 10 tuntia, maileja 56.

Kaupunki ei näyttänyt erityisen houkuttelevalta, joten emme viitsineet ottaa jollaa esille, vaan vietimme illan veneessä seuraten uimarannan elämään ja vilkasta kalastusalusliikennettä.

5.7. Kosteaa yö ja pilvinen aamu. Nostimme ankkurin klo 9.30. Heti ankkurilahdesta ulos tultuamme korkea maininki alkoi keinutella Erica. Hetken aikaa olimme ilman tuulta ja moottoroimme, mutta pian tuuli heräsi ja saimme miellyttävän 52 mailin purjehduksen Luarcaan. Sää oli vaihtelevaa, välillä aurinko pilkisteli pilvien takaa, välillä sataa ropsautti. Kalansaalis yksi makrilli.

Luarcassa vierasveneille oli varattu paikat korkean aallonmurtajan takana peräpoijuin. Piti osuttautua tikkaiden kohdalle, että saimme keulaköydet kiinnitetyiksi ja pääsisimme aamulla maihin. Olimme ainoa vierasvene. Rannalla oli pitkät rivit pieniä hassuja uimakopin näköisiä rakennuksia – mitähän lienevät?

6.7. Rauhallinen yö, sadekuuroja. Aamulla paistoi jo aurinko. Kävimme kaupungilla kävelyllä, mukavan näköinen paikka ilman turistihössötyksiä. Supermarketin etsintä kävelytti edes takaisin hyvän aikaa, mutta löytyi viimein.

Puoliltapäivin läksimme kohti Gijonia 44 mailin päähän. Mukava purjehdustuuli, aurinkoista edelleen. Päivän kalansaalis yksi makrilli ja kappale muovia.

Gijonissa saimme tankattua hankalasti löydettävissä olevassa polttoaine / ilmoittautumislaiturissa. Marinassa oli hyvin tilaa.

7.7. Kävimme netissä ja kiertelimme etsiskelemässä venetarvikeliikkeitä. Kehnonlaisia olivat. Yhdessä kaiken kukkuraksi, kun yritin selittää tarpeitamme sanakirjan avulla (myyjä ei osannut sanaakaan englantia ja me lähes yhtä vähän espanjaa), myyjä kehotti meitä menemään turisti-infoon

käännättämään tarpeemme! Erästä liikkeestä löysimme edullisen satamaoppaan, joka kattaa Euroopan rannat Gibraltarilta Hollantiin asti, Englannin kanaalin puoleiset rannat mukaan luettuna, vuorovesitaulukoi neen ja virtauskarttoineen. Kaupunki vaikutti oikein mukavalta mereltä saadusta tylyn näköisestä

ennakkovaikutelmasta huolimatta. Iltapäivällä Kari laitteli mesaanin skuuttaussysteemit uuteen uskoon. Minä kiertelin kaupungilla etsiskelemässä hiustenleikkauspaikkaa ja sainkin asian järjestettyä. Aurinkoinen ja lämmin päivä.

Ystävällinen irlantilaispariskunta lainasi meille omia satamaoppaitaan ja antoi vinkkejä mukavista ankkuripaikoista ja satamista.

8.7. Marssimme kauppaan klo 8 ostaaksemme oliiveja ja muuta pientä ennen lähtöämme. Liike aukesi vasta klo 9, joten teimme siis odotellessamme pikku aamukävelyn.

Klo 10.15. irrotimme köydet ja läksimme reilun 250 mailin purjehdukselle kohti Brestin kulmia. Aluksi tuulta oli alle 2 m/s, joten moottoroimme reilun tunnin. Sitten saimme purjeet ylös viideksi tunniksi, jonka jälkeen taas moottoroitiin aamuyöhön asti. Aurinkoinen päivä, vesi 22 astetta. Näimme valaan ja jonkun muun otuksen terävän evän muutamaan kertaan.

9.7. Klo 3.30 keskellä merta kaksi työalusta keltaisine vilkkuineen sai meidät valppaiksi. Nostimme purjeet ylös ja panimme tuuliperäsimen töihin klo 4.30 tuulen taas herättyä.

Aurinkoinen aamupäivä, sitten pilvisty. Puoliltapäivin valtava delfiiniparvi kävi kisailemassa Erican kanssa.

Illalla kaksi kalastusalusta hommissa aivan lähellä, jouduimme väistämään etummaista. Klo 21.15 tuuli väsähti, tuuliperäsin ja purjeet pois, kone käyntiin.

10.7. Aamupäivällä pääsimme vähän matkaa purjehtimaan, kunnes Höedigin saaren luona suunnanmuutoksen yhteydessä laskimme purjeet.

Kiinnityimme yhteen Houatin sataman edustalla olevista 15 poijusta 271 mailin matkan jälkeen. Maisema näytti aivan Tanskalta!

Myöhäisen lounaan jälkeen jollailimme saarelle. Mukavalta näytti: kauniita taloja, pieniä kujasia, ei autoja. Kirkon luota hautausmaalta oli näköala satamaan ja sieltä näimme, että nousuvesi oli nostanut jollamme veteen liuskalta, jonka viereen reittialukset kiinnittyvät.

Kipitimme siis kiireesti siirtämään jollan turvallisempaan paikkaan.

Ruokakaupassa oli ilahduttavan suuri valikoima tuoreita vihanneksia ja pakattua lihaa.

Veneelle palattuamme satamahenkilökunta tuli kertomaan, että yöllä länsituuli saattaisi ikävästi keikutella ja ehdotti siirtymistä joko satamaan tai saaren toisella puolella olevaan ankkuripaikkaan. Koska olimme jo maksaneet poijumaksun, siirryimme satamaan. Vene kiinnitettiin keulasta ja perästä poijuihin keskelle satamalahtea muiden samalla tavalla kiinnitettyjen veneiden väliin.

Kävimme vielä iltakävelyllä saaren itäpuolen ankkuripaikan luona. Pitkän hiekkarannan edustalla oli noin 90 venettä ankkurissa. Suojainen ja kaunis ankkuripaikka. Hiekkarannan yläpuolella kulki eroosiomaton peittämä polku kauniiden heinikoiden halki.

Vesi oli kävelyämme aikana laskenut ja jouduimme raahaamaan jollaa hyvän matkaa saadaksemme sen veteen ja siinä touhussa onnistuivat jotenkin sotkeentumaan jalkoihini ja kaaduinkin kuraan. Onneksi ei sattunut sen enempää.

Kotisatamaan linnuntietä 1240 mailia!

11.7. Puolipilvinen aamu. Lähtö klo 10.20. Lähtiessä vastatuuli ja valtava maininki, siis moottorointia. Veden lämpötila 16,3 astetta. Myöhemmin saimme purjeet vetämään ja luovimme 33 mailia Ile de Croixin Port Tudyyn.

Heti satamaan sisään ajettuamme meille tultiin näyttämään paikka. Veneet kiinnitettiin kolme-

neljä venettä ryppäinä rinnakkain keula yhteiseen poijuun ja perä toiseen. Iso satama, paljon veneitä, suurin osa ranskalaisia. Capitaineriessa ei oltu lainkaan kiinnostuneita Erican venetodistuksesta, vakuutustodistuksesta ja passeistamme, joita totuttuun tapaan tyrkytimme ilmoittautuessamme. Erican nimi vain kirjoitettiin ruutupaperille ja vastikkeeksi 16 euron maksusta

saimme piskuisen sinisen lappusen kuitiksi.

12.7. Aamulla seurasimme, kun satamahenkilökunta siirsi kahdella kumiveneellä erään suurehkon miehittämättömän purjeveneen toiseen paikkaan. Todella taitavaa työtä, kaverit osasivat todella asiansa. Aamukävelyllä kylällä, pieni ja mukavan näköinen. Ruokaostokset, uudet kahvimukit ja cocktailtikkuja matkamuistoiksi.

Lähtö klo 12 aurinkoisessa säässä. Olemme viime aikoina tottuneet purjehtimaan autiolla merellä, ja nyt on ollut hauskaa, kun viime päivinä näköpiirissä on ollut muitakin veneilijöitä. Osan matkasta

(30 M) Concarneauhun pääsimme mukavasti purjein, osan matkaa moottoroimme vastatuulen ja / tai olemattoman tuulen takia. Satamassa vanhan linnakkeen vieressä oli vielä tilaa. Satamamaksu oli aika kallis eikä siihen sisältynyt suihkua, josta veloitettiin vielä 2 €. Kumma, miten suihkusta maksaminen kiukuttaa!

Kävimme illalla pienellä kävelyllä. Nautimme herkulliset mutta kalliit (6,50 € / kpl) Irish Coffeet ravintolassa, jossa istuimme syvennyksessä, jossa oli joskus ollut takka.

13.7. Päivä alkoi shampanjalasillisilla ja mansikkaleivoksilla.

Kiertelimme kaupungilla, ostoksia, netti, ruokakauppa. Kumiveneen paikkaus, ilmoitus KELAlle, ettemme ole vielä palanneet Suomeen.

Iltapäivällä tutustuimme marinan vieressä olevan linnakkeen sisällä olevaan Vanhaan Kaupunkiin. Siellä oli runsaasti kauniita vanhoja taloja, ravintoloita ja vilkas markkinameininki.

Seurasimme, kuinka tässä satamassa hoidettiin veneen pohjan kunnostus: vene ajettiin ylaveden aikaan muurin viereen ja kiinnitettiin siihen. Veden laskiessa köli kävi pohjaan ja pian hommat pystyi hoitamaan kuivin jaloin. Kätevää!

Illalla Ranskan kansallispäivän kunniaksi komea ilotulitus.

14.7. Vajaan 40 mailin ja 9 tunnin purjehdus vaihtelevassa (0 – 8 m/s) myötä / vasta / sivutuulessa Audiernen. Asetuimme vieraspoijuun ja ilta kului vuorovesitaulukoita ihmetellessä (kaksi eri julkaisua antoi samalle paikalle aivan erilaiset tiedot - myöhemmin meille selvisi, että toisessa kirjassa oli parilla sivulla aivan väärät taulukot). Edessämme olisi huomenna hankala salmi, johon pilottikirjamme mukaan on syytä sattua juuri tiettyyn aikaan.

Illalla taas ilotulitus.

15.7. Yöllä tuuli vingutteli jonkin verran.. Kysyimme vuorovesitaulukoista läheisessä poijussa olevasta englantilaisveneestä. Läksimme matkaan klo 11.30 ollaksemme sopivaan aikaan Raz de Seinessä. Alkumatkan purjehdimme myötävirrassa 3 – 6 m/s tuulella, puolentoista tunnin päästä käännyimme vastatuuleen ja moottorointi alkoi.

Perillä Camaret sur Merissä olimme klo 17, matkaa kertyi 30 mailia. Kiinnityimme poijuun, ja juuri kun olimme asettuneet aloillemme, eräs ranskalaisvene tuli viereen, huuteli jotain ja osoitteli poijuamme. Kävimme sitä kurkistelemassa, emme nähneet siinä mitään vikaa emmekä ymmärtäneet, mistä oikein oli kysymys. Hetken päästä se palasi ja huuteli, että poiju on heidän, että he ovat maksaneet siitä vuosimaksun. Me harmissamme huusimme, ettei siinä ole mitään merkkiä siitä, että sen on varattu, mutta äristen kuitenkin siirryimme toiseen poijuun – onneksi niitä oli vielä muutama vapaana. Vieressä olevat belgialaiset ihmettelivät asiaa kovasti ja pyörittivät päätään ja eräästä englantilaisveneestä kyseltiin, mistä on kysymys. Kun kerroin, he sanoivat, että ”valehtelevat, nämä ovat yleisiä poijuja”.

Ilta kului ruokailun lisäksi karttoja ja vuorovesitaulukoita tutkaillen.

16.7. Maksunkerääjä tuli aamulla ja kyseli, oliko meillä illalla harmeja jonkun veneen kanssa (päättelimme, että englantilaiset olivat kertoneet tilanteesta satamakonttorissa). Kerroimme tarinamme ja hän totesi, ettei poiju ollut kenellekään varattu ja pahoitteli kovasti tilannetta. Kyseinen vene oli lähtenyt pois jo aamulla anivarhain – olisimme saattaneet muuten käydä siellä sanomassa muutaman sanan. Ihmettelimme, että miten joillakin on otsaa!

Kumiveneen paikkailun jälkeen (venttiili vuotaa) jollailimme maihin. Kaupunki ei ollut suuren suuri. Rantakatua reunustivat rannan puolella ravintolat ja kahvilat sekä muutama matkamuistomyymälä, meren puolella myyntikojut, joissa myytiin keramiikkaa, puuesineitä, maalauksia, koruja, paikallisia siidereitä ja hilloja yms. Internetiä etsiskelimme pitkään ja viimein se löytyi erään ravintolan takahuoneesta – yksi ainoa kone.

Teimme pikku ruokaostokset supermarketista. Ostimme myös viisi kaunista lasia (viimeiset), joista onnistuin rikkomaan yhden heti Ericalle palattuamme niitä pakatessani. Harmitti.

Illalla kiertelimme kaupungin kapeita sivukatuja ja ihailimme vanhoja rakennuksia.

Todella lämmin päivä.

17.7. Aamupäivällä ruokaostoksilla ja sen jälkeen noin 10 mailin moottorointi Brestiin. Matkalla oli välillä kovasti virtaa – meren pinta ihan kiehui ja nopeus putosi hetkessä viidestä solmusta jopa alle kahteen solmuun.

Brestin satamassa ei ollut ketään vastaanottamassa emmekä myöskään nähneet polttoaineasemaa – olisimme halunneet hoitaa tankkauksen pois päiväjärjestyksestä. Kiinnityimme kahden englantilaisveneen viereen kolmanneksi rivissä. Käytyämme ilmoittautumassa ja kuultuamme, ettei pilttuupaikkoja ole vierasveneille, siirsimme Erican laiturin ulkoreunalle.

Tutkailimme sataman venetarvike- ym. kauppojen tarjontaa ja teimme pikku ostoksia. Suihku (1,50€) ja pyykinpesua.

Illalla laiturikävelyllä. Poikkesimme ravintolassa, jonka ruokalistalla on ainoastaan simpukoita ranskalaisilla perunoilla tai ilman. Ehkä huomisiltana?

18.7. Aamulla läksimme kävellen kohti keskustaa. Puolen tunnin helteisen marssin jälkeen olimme edelleen telakka / teollisuusalueella, joten käännyimme takaisin. Kari valjasti polkupyörät ja uusi yritys!

Löytyihän se kaupunki ja internet, jonka takia olimme liikkeellä. Itse matka kulki halki teollisuusalueiden eikä mitenkään viehättänyt. Kaupungin laidalla oli kaunis linna ja siellä museo, mutta emme kuitenkaan viitsineet mennä sinne. Itse kaupungin liikekeskustaan emme osuneet ollenkaan, ja koska emme tarvinneet mitään erityistä, emme sitä viitsineet etsiskelläkään.

Paluumatkalla oli alamäkeä varmasti kilometrikaupalla. Olimme ajatelleet käydä palatessa ruokaostoksilla, mutta sataman neitonen oli merkinnyt

supermarketin sijainnin karttaan väärin ja ajoimme harhaan. Oli kuuma (n. 40° kaupungin mittareiden mukaan) ja janotti, joten emme viitsineet palata takaisin vaan menimme Ericaan levähtämään. Liikuntasuoritukset yhteensä noin neljä tuntia!

Pienen levähdystauon jälkeen pyöräilimme kauppaan - tai itse asiassa talutimme lähes koko menomatkan sillä taival oli pelkää ylämäkeä. Matka oli aika pitkä, ja totesimme, että tämä satama ei kaikkineen ole veneilijän unelma – kaukana keskustasta ja ruokakaupasta eikä maisemakaan mitenkään erityisen hurmaava ollut.

Illalla kävimme simpukkaravintolassa ja Kari herkutteli currysimpukoilla.

19.7. Aamupäivällä ukkosta ja sadetta. Tulostelimme valokuvia. Tankkauksen jälkeen klo 13.50 matka kohti Jersey saarta alkoi. Edessä oli taas hankala virtapaikka, ja olimme laskeneet ajoituksen tarkoin.. Alussa moottoroimme kevyessä myötätuulessa, mutta kun alkoi näyttää siltä,

että olisimme salmen alussa liian aikaisin, matelimme purjein. Salmessa oli aluksi lievä vastavirta, mutta pian pääsimme myötäiseen. Tuuli loppui, joten ajelimme koneella virran antaessa reippaasti lisää vauhtia.

20.7. Jouduimme moottoroimaan lähes koko 147 mailin (25 tuntia) matkan Jersey St. Helierin marinaan. Sakeaa sumua – kylmää sellaista – oli aika pitkän matkaa. Veden lämpötila oli alimmillaan vain 13,7 astetta. Vuorovesi oli sopivassa vaiheessa emmekä joutuneet odottamaan satamaan pääsyä. Satamaa lähestyessä henkilökunta ajoi kumiveneellä viereemme ja kertoi, minne voimme kiinnittyä. Palvelu oli erinomaista –

satamamaksu tultiin keräämään laiturilta ja sen pystyi maksamaan siinä Visalla. Marinassa oli ihanat suihkut – niin kuumaa vettä kuin mieli teki ja niin pitkään kuin halutti!

Sää oli aurinkoinen ja todella lämmin. Kiertelimme kaupungilla – mukavan näköistä. Illalla ihastelimme sataman luona olevia kivisiä penkkejä. Aakkosten jokaiselle kirjaimelle oli omansa ja kussakin penkissä oli koristeena kyseisen kirjaimen kansainvälinen tunnus (Alpha, Bravo jne.), merkkilippu, morsemerkki, valomerkki ja lippuviittoma. Mukava idea! Monet ihmiset pysähtyivät penkkien kohdalle ja arvuuttelivat toisiltaan, mitä kirjainta mikäkin viittoma tarkoitti.

21.7. Aamulla kävimme kävelemässä pitkin St. Helierin katuja. Iltapäivällä ostoskierros:

venetarvikekauppa, taloustavaroita, tuliaisja ja ruokaa.

22.7. Läksimme matkaan klo 7.15, kun sataman ”kynnyksen” päällä oli vielä riittävästi vettä. Alkumatkan purjehdimme kevyessä tuulessa hyvässä myötävirrassa, sitten moottoroimme vastavirrassa, jonka voimakkuus oli enimmillään noin kaksi solmua. Välillä oli aika sumuista. Kompassi sekoili välillä pahasti: GPS:n mukaan kuljimme suuntaa 58°, kompassi näytti 120°. Alderney salmen lähistöllä, joka on paha virtapaikka, etenimme purjein 3 – 4 metrin takatuulessa 8 – 9 solmun nopeutta. Cap de la Hague luona virta yhä voimistui. Koska tuuli oli lähes olematon ja vauhtimme veden suhteen vain noin solmun, autopilotti ei enää osannut ohjata. Konehommia siis – ja vauhti jopa yli 11 solmua!

Koko ilta ilman tuulta...

23.7. ...ja yökin. Pääsimme ”nauttimaan” välillä vastavirrastakin – enimmillään noin kaksi solmua. Aamulla ohitimme 0° pituuspiirin eli olemme taas itäisellä pallonpuoliskolla. Matkaa Fecampiin 136 mailia, aikaa kului 26 tuntia, josta suurin osa konevoimin. Laituripaikka löytyi helposti. Päivän mittaan satama vielä tyhjeni aika tavalla, mutta illalla oli jo täyttä ja laiturin päässä veneitä oli viisi rinnakkain.

Mereltä katsottuna kaupunki näytti vanhalta ja mukavalta, emmekä pettyneet lähtiessämme

kävelyllä. Monet talot olivat todella vanhoja ja kadun kulmasta kääntyessämme saimme aina uudelleen ja uudelleen ihastella mukavia näkymiä. Rantakadulla oli vieri vieressä ravintoloita ja ihmisiä paljon liikkeellä. Sen sijaan itse keskusta oli aivan hiljainen, vain muutama ihminen siellä täällä eikä mitään liikkeitä auki.

Kävimme valtavan suuressa vanhassa St. Etiennen kirkossa, jonka koko sai meidät mykistymään. Vanhin löytämämme hautakivilaatta lattiassa oli vuodelta 996!

Kirkosta tultuamme eräs ranskalainen pariskunta alkoi jututtaa meitä ja kehui Fecampin kaupunkia ja myös Benediktiinimuseota. Niinpä kävimme tutustumassa Benedictus-liköörin valmistukseen ja sen syntypaikkaan. Rakennus oli todella hieno ja maistiaisiksi saamamme juomakin maistui mainiolta.

Päivätorkkujen jälkeen kävimme vielä iltkävelyllä uimarannan luona. Tämä ei ollutkaan hiekkaranta, vaan pikkukiviä. Kuului mukavaa rohinaa, kun aallot

vyöryivät rantaan. Kävellessämme kylmä sakea sumu nousi nopeasti mereltä ja viilensi ilman hetkessä.

24.7. Kolea sumuinen aamu. Läksimme matkaan kohti Dieppeä klo 7.30, taas koneella noin 1 m/s myötätuulessa. Sumu onneksi haihtui merelle päästyämme. Purjehtimisesta oli turha haaveilla ja 4,5 tunnin moottoroimisen ja 32 mailin jälkeen kiinnityimme Dieppen marinan laituriin. Tilaa oli vielä ihan hyvin, illalla taas täpötäyttä. Satama oli aivan kaupungin keskustassa kauniiden vanhojen rakennusten ympäröimänä.

Kadut olivat täynnään hyvinhoidettuja vanhoja taloja. Kaupungin ainoassa nettipaikassa yhteydet olivat poikki! Ruokaostokset.

Iltapäivällä kävelimme kaupungin laitamille etsiskelemään venetarvikekauppaa. Luultavasti sen löysimmekin, mutta se mokoma oli maanantaisin kiinni. Onneksi puutelistalla ei ollut mitään erityisen tärkeätä. Pitkä helteinen kävelylenkki siitä kuitenkin koitui ihan turhaan.

Nettikin oli saatu taas toimimaan ja saimme pankkiasiat hoidettua. Kävimme vanhassa – taas suuren suuressa – kirkossa. Se on varmaankin ollut todella hieno aikoinaan, mutta nyt se oli päässyt aika pahasti rapistumaan. Siivoukseenkaan ollut ilmeisesti määrärahoja, sillä aika pölyistä siellä oli.

Paluumatkalla söimme kivisen uimarannan kupeessa olevassa rantakahvilassa jäätelöannokset ja nautiskelimme auringonpaisteesta.

Päivän aikana tuli taas kävellyksi ainakin viisi tuntia.

25.7. Lähtö klo 6.30. Rannan tuntumasta vähän ulommas päästyämme tuuli ihan mukavasti (5 – 7 m/s) ja iloitsimme siitä, että pääsisimme vaihteeksi etenemään purjein. Sitä herkkua riitti noin 10 minuuttia, ja pian olimme taas tutuksi tullessa 1 – 2 metsin tuulessa. Moottori käyntiin siis.

Loppumatkasta tuuli nousi ja oli enimmillään jopa 10 m/s, mutta täysin vastainen. Reittimme kulki hiekkasärkkien välissä, joten emme viitsineet ruveta luovimaan. Myötävirta antoi vauhtia mukavasti ja 55 mailin matka Boulogne sur Meriin taittui reilussa 9 tunnissa.

Satamassa ei ollut ketään laiturilla vastaanottamassa ja koska paikka näytti täydeltä, kiinnityimme laiturin päähän kyljittäin. Siinä vaiheessa henkilökuntaan kuuluva neitonen tuli auttamaan – eikä tiennyt miten pitää toimia. Virta paino Erica ulospäin eikä hän ymmärtänyt kiertää keulaköyttä pollarin ympäri vaan yritti pitää Erica käsivoimin kiinni. Huh! Onneksi selvisimme tilanteesta kunnialla.

Kävimme kaupungilla, jonottelimme nettiin ja supermarketkin löytyi.

Illalla viereemme oli kiinnittynyt kuusi venettä ja aloimme jo miettiä lepuuttajiemme ja knaapiemme kestävyyttä. Onneksi tuulta ei ollut juurikaan.

26.7. Aamulla sateli hiukan. Kari kävi ostamassa öljyä moottoriin, minä kirjoittelin matkapäiväkirjaa puhtaaksi.

Kyselin viereisestä Joella- nimisestä hollantilaisveneestä vinkkejä Hollannin kanavamatkailusta ja kuinka ollakaan – saimme heiltä kanavakartan sekä siltojen ja kanavien avausaikataulukirjan. Niitä täytyy ruveta nyt tarkasti tutkimaan.

Leppoisia loppukesän päiviä toivottavat

Arja ja Kari